

Posudek vedoucího bakalářské práce Šimona Štefanidese Herecké zkoušky v současném českém filmu

Student Šimon Štefanides se už před rokem rozhodl, že jako téma své bakalářské práce si zvolí analýzu jedné důležité fáze spolupráce s hercem, kterou je zkoušení. Sám na vlastní kůži prožil při natáčení momenty, kdy si vyčítal, že přípravu těžce podcenil a začal se pít po relevantní odborné literatuře, která by sumarizovala poznatky na tomto poli. Čekalo ho ovšem překvapení - na žádnou takovou knihu v češtině nenatrefil. Napadlo ho tedy prostudovat alespoň zahraniční literaturu, jež se toho týká, vydestilovat z ní různé druhy a formy hereckých zkoušek a udělat anketu mezi českými režiséry a režisérkami, která by zmapovala jejich různé přístupy ke zkoušení, nabyté zkušenosti i srovnání s dobami minulými. Z těchto pramenů sestavil svou bakalářskou práci a nutno říct, že jako prvotní zdroj informace a orientace v tématu obstála solidně.

Úvod je podán srozumitelně a nápaditě popisuje zkušenost, která ho dovedla až k psaní o hereckých zkouškách. Stejně tak obecný "digest" z cizojazyčných publikací působí přehledně a logicky. Druhá polovina práce, anketa, je překvapivě prostá sáhodlouhých citací a nezáživných podrobností, jak bývá často zvykem - autor se rozhodl vytvořit každému z 19 oslovených stručný medailonek, ke kterému přidal jeden dva odstavce, ve kterých jsou věcně shrnuty odpovědi dotyčného na tři otázky, případně ještě nějaký poznatek navíc. Výhodou tohoto pojetí je, že je čtivá a přístupná i lidem, kteří nejsou filmovými profesionály, ty však zase mohou zaujmout některé názory a zkušenosti kolegů.

Pokud bych měl autorovi práce něco vytknout, tak snad jen trochu mechanický přístup k věci. Všem zúčastněným v anketě položil tři stejné otázky, přičemž prostor pro výpověď dostali všichni plus minus stejný, ať už zkoušeli dnem i nocí nebo naopak vůbec. Druhá pokládaná otázka ("Je dnes na herecké zkoušky méně času než dříve?"), kromě toho, že je docela návodná a měla zřejmě autorovi posloužit jako doklad postupné proměny filmařského řemesla, očividně nenaplnila očekávání a působí tak trochu nadbytečně. Ale jistě i to je součást akademického bádání a psaní o filmu, beru to jako přípustný omyl, ze kterého se může student spíše něco přiučit.

Navrhuji známku B.

MgA. Radim Špaček
vedoucí práce